

Sygn. akt IV RC 62 /17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 20.09.2017 w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego K. D. reprezentowanego przez matkę M. M.

przeciwko pozwanemu G. D.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego G. D. PESEL (...) tytułem alimentów na rzecz jego małoletniego syna K. D. PESEL (...) kwoty po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, płatne z góry do rąk matki małoletniego M. M. do dnia 10-go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek raty,

II. zasądza od G. D. na rzecz małoletniego K. D. kwotę 1817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

IV. nie obciąża pozwanego opłatą sądową,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

.

Sygnatura akt IV Rc 62/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 czerwca 2017r.

Małoletni powód K. D. działający przez matkę M. M. wniósł o zasądzenie od G. D. tytułem alimentów kwoty po 1100 zł miesięcznie płatnych do 10 dnia miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany jest ojcem małoletniego powoda; w (...)wyprowadził się ze wspólne zajmowanego mieszkania z matka małoletniego i zobowiązał się płacić tytułem alimentów kwoty po 200 zł miesięcznie, z czego jednakże nie wywiązywał się regularnie. Matka małoletniego zatrudniona jest w (...) SA w K. i osiąga dochód w kwocie 3800 zł miesięcznie, a nadto z tytułu umowy zlecenia w firmie (...) kwotę 1800 zł miesięcznie. M. M. ponosi obecnie całość kosztów utrzymania małoletniego, które oszacowała na kwotę 1100 zł miesięcznie.

Pozwany uznał, żądanie pozwu do kwoty 400 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniósł m.in., że nie uchyła się od obowiązku alimentacyjnego względem swojego syna K. D., do tej pory alimentował dziecko w różnej formie np. po przez uiszczanie na jej rzecz kwoty 400

zł miesięcznie, spłacanie za M. M. kredytu, uiszczanie połowy kosztów opłaty za przedszkole i opłat dodatkowych tj. wycieczki, teatr i inne atrakcje szkolne. Pozwany podniósł, że jest współwłaścicielem w 1/2 mieszkania, w którym mieszka mał. powód i zezwała dziecku na zamieszkania w tym lokalu, po za tym sprawuje osobista opiekę nad dzieckiem, często spędza z nim czas, wydając po 100 zł dziennie na utrzymanie syna. Po za tym pozwany wskazał, że od stycznia 2017r. nie ma żadnych dochodów, zawiesił działalność gospodarczą, pozostaje na utrzymaniu partnerki A. B. (1), szuka obecnie pracy. Na swoje utrzymanie miesięcznie wydaje następujące kwoty: 1100 zł koszty mieszkania, 600 zł wydatki osobiste, w tym jedzenie, 410 zł karta miejska –kwartalnie,

Bezsporny był następujący stan faktyczny:

G. D. jest ojcem małoletniego K. D.. Dziecko pozostaje pod pieczęcią matki M. M., z którą mieszka. Pozwany utrzymuje kontakty z dzieckiem zabierając go pod swoja opiekę średnio, w co drugi weekend w miesiącu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. D. jest dzieckiem zdrowym, uczęszcza do szkoły podstawowej. Miesięczne wydatki na utrzymanie małoletniego powoda wynoszą: na wyżywienie 400 zł, na zakupów ubrań 200 zł, oplata za udział w zajęciach w klubie sportowym 100 zł., rozrywka tj. wyjście do kina, zakup książek prasy dla dzieci, płyty DVD z filmami dla dzieci to kwota 40 zł. Po za tym matka dziecka ponosi wydatki roczne tj.: zakup przyborów szkolnych łącznie z tornistrem 200 zł, wycieczki szkolne 200 zł, komitet rodzicielski i ubezpieczenie 90 zł, zakupów sprzętu sportowego (buty sportowe, ochraniacze strój sportowy 210 zł. Rolki- 150 zł, łyżwy 100 zł. Koszt miesięczny utrzymania mieszkania, w którym małoletni mieszka razem z matką wynosi: 525 zł czynsz, prąd 55 zł, gaz 44 zł, (co dwa miesiące 88 zł).

W opiece nad Małoletnim K. D. matce dziecka pomagają babcie ze strony ojca i ze strona matki, które podczas pobytu w pracy M. M. zajmują się dzieckiem, gotują posiłki za własne środki finansowe, odbierają ze szkoły, zaprowadzają na zajęcia dodatkowe, zdarza się, że z własnej inicjatywy kupują też ubrania dla wnuka.

Dowody:

Zeznania E. M. K-142,

H. D. (...),

M. M. K-144/145.

Ojciec mał. powoda G. D., jest człowiekiem zdrowym, nigdzie nie pracuje, nie jest zarejestrowany, jako bezrobotny, w styczniu 2017r. zawiesił działalność gospodarczą, która prowadził w zakresie doradztwa sportowego i redagowania strony internetowej. Obecnie pozostaje na utrzymaniu swojej partnerki A. B. (2), która ponosi także koszty utrzymania syna pozwanego, tj. K. D., w czasie jego pobytu pod opieka ojca.

Dowody:

Zeznania A. B. (2) K-144,

G. D. (...).

Podstawą ustalenia stanu faktycznego były wiarygodne zeznania świadków E. M. i H. D., które zeznawały pewnie i rzeczowo, jednoznacznie wskazując istotne dla rozstrzygnięcia fakty, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Wiarygodne były także zeznania matki małoletniego powoda M. D., która odpowiadała na zadawane pytania spokojnie, jednoznacznie relacjonując okoliczności związane z utrzymaniem syna, znajdującego się pod jej pieczęcią, fakty zaś, które wskazywała w tym zakresie odpowiadają średnim wydatkom na utrzymanie dziecka. Za wiarygodne Sąd uznał też zeznania A. B. (2), która odpowiada na zadawane pytania obiektywnie, a fakty, które wskazywała nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Co się zaś tyczy zeznań pozwanego G. D., Sąd uznał je za wiarygodne, w części, w której były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym. Pozwany odpowiadał na zadawane pytania ogólnikowo,

nie był w stanie racjonalnie wyjaśnić przyczyn, dla których nie jest zarejestrowany, jako bezrobotny oraz powodu, dla których ponad poł roku od daty zawieszenia działalności gospodarczej, nie podjął żadnej pracy zarobkowej. Dowody z dokumentów tj. faktury i rachunki były dla Sądu wiarygodne, w zakresie wydatków na utrzymanie małoletniego, tylko, jeżeli wydatki te zostały potwierdzone relacją świadków i stron. Dokumenty te nie wskazują, bowiem, w jakim zakresie poszczególne zakupy przeznaczone były na utrzymanie dziecka, a w jakim zakresie na inne osoby.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców stanowi art. 133§1 kro, zgodnie, z którym rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno, więc budzić wątpliwości, że G. D. jest zobligowany do alimentowania swojego syna, który z uwagi na swój wiek i obowiązek szkolny nie jest zdolny do samodzielnej egzystencji.

Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego, przy czym pod pojęciem tym należy rozumieć zarówno potrzeby niematerialne (psychiczne, duchowe, indywidualne zainteresowania, hobby, wypoczynek) i materialne (wyżywienie, ubranie, koszty mediów, wykształcenie) na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje uprawniony. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono zaś, że M. M. wydaje na zaspokojenie bieżących potrzeb małoletniego syna kwotę, co najmniej 1100 zł miesięcznie. Wskazana kwota zaspokaja takie podstawowe potrzeby dziecka jak wyżywienie, ubranie, przybory szkolne, rozrywka. Są to, więc niezbędne wydatki mieszczące się na poziomie przeciętnej stopy życiowej w aglomeracji (...). Koszty utrzymania dziecka to także opłaty za media tj. czynsz, gaz, energia elektryczna, z których korzysta mieszkając wspólnie z matką, a bez których obecnie trudno wyobrazić sobie normalne funkcjonowanie.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie jego obecna sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd uwzględnia możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś ustalono w niniejszym postępowaniu G. D. jest człowiekiem zdrowym, do tej pory zajmował się doradztwem sportowym i prowadzeniem strony internetowej, odwołując się, więc do zasad doświadczenia życiowego, Sąd uznał, że w obecnych realiach rynku pracy aglomeracji (...), pozwany przy dołożeniu należytej staranności i zaangażowania może, uzyskać dochód na poziomie znacznie przewyższającym minimalne wynagrodzenie wynoszące obecnie 2000 zł, co pozwoli mu na pokrycie alimentów należnych synowi w kwocie po 800 zł miesięcznie, bez uszczerbku dla swojego utrzymania.

Przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. W niniejszej zaś sprawie, ustalono, że piecze nad małoletnim G. D. sprawuje wyłącznie matka M. M., która dba o codzienne utrzymanie syna. W konsekwencji G. D., został zobowiązany do pokrywania większej części kosztów utrzymania mał. syna K..

Odnosząc się do pozostałych zarzutów wskazanych w odpowiedzi na pozew, zaznaczyć należy, że wydatki ponoszone na utrzymanie małoletniego powoda, podczas jego pobytu po opieką ojca, nie zmniejszają wysokości zobowiązania alimentacyjnego pozwanego, gdyż jak wynika z zeznań A. B. (2) oraz z zeznań G. D., wydatki te niemal w całości ponoszone są obecnie przez partnerkę pozwanego, która nie jest zobowiązana do alimentowania dziecka. Po za tym wskazywane w odpowiedzi na pozew, wydatki G. D. ponoszone na syna, dotyczą okresu sprzed wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, zaś w wyroku z dnia 20 września 2017r. ustalono wysokość zobowiązania alimentacyjnego pozwanego na przyszłość tj. od daty wyrokowania. Z tych samych względów, dobrowolna pomoc E. M. i H. D. w wychowaniu i utrzymaniu dziecka, nie ma wpływu na wysokość zobowiązania alimentacyjnego G. D., który jako ojciec małoletniego powoda jest w pierwszej kolejności zobowiązany do łożenia na jego utrzymanie. Na wysokość zasądzonych alimentów nie ma także wpływu fakt, że pozwany jest właścicielem udziału w 1/2 części mieszkania, w którym małoletni obecnie przebywa, gdyż współwłaścicielem tego lokalu, również w 1/2 części jest matka powoda M. M., której przysługuje identyczne jak G. D. prawo decydowania o sposobie wykorzystania mieszkania, tym bardziej, że samodzielnie ponosi koszty jego utrzymania i kredytowania.

Ostatecznie Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku z 20 września 2017r.

Zasadzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1817 zł, sąd stosował § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie; na wskazaną kwotę złożyły się 1800 zł wynagrodzenia pełnomocnika powoda oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Przy ustalaniu wynagrodzenia uwzględniono wartość zasądzanego świadczenia za okres 1 roku, nie zaś wartość alimentów wskazanych w pozwie.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasądzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.